

Sygn. akt XVII AmE 146/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: sekretarz sądowy Ewa Naróg

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2015 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania (...) sp. z o.o. w P.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

przy udziale zainteresowanego: Park (...) sp. z o.o. w W. (dawniej Elektrownie (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.)

o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej

na skutek odwołania (...) sp. z o.o. w P. od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 10 grudnia 2009 r. znak (...)

1. Zmienia zaskarżoną Decyzję w ten sposób, że oddala wniosek Parku (...) sp. z o.o. w W. o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej Parku (...);
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) sp. z o.o. w P. kwotę 1027 zł (tysiąc dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. XVII AmE 146/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 grudnia 2009 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, po rozpatrzeniu wniosku Elektrowni (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. z dnia 21 maja 2008 r. o rozstrzygnięcie w trybie art. 8 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne sporu z (...) sp. z o.o. z siedziba w P. dotyczącego ustalenia treści umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej Parku (...):

1. orzekł zawarcie pomiędzy Elektrowniami (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. a (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. umowy o przyłączenie Parku (...) do sieci elektroenergetycznej (...) sp. z o.o.
2. odmówił nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

W uzasadnieniu decyzji (k. 3-8) organ regulacyjny stwierdził, że jest właściwy do rozstrzygnięcia sprawy ponieważ dotyczy ona sporu co do zawarcia umowy o przyłączenie farmy wiatrowej do sieci elektroenergetycznej. Wskazał, że fakt fizycznego wybudowania farmy wiatrowej nie jest koniecznym warunkiem zawarcia umowy przyłączeniowej, ponieważ taki kontrakt nie stanowi etapu finalnego procesu inwestycyjnego. Podkreślił, że opłata za przyłączenie powinna być ustalana na podstawie rzeczywistych nakładów na budowę przyłącza, bez uwzględniania nakładów na rozbudowę niezbędnej do przyłączenia sieci Przedsiębiorstwa energetycznego. Stwierdził, że rozstrzygając spór bierze pod uwagę szerszy kontekst gospodarczy, wiążący się z zaspokojeniem potrzeb energetycznych, a nie tylko interes

strony. Do decyzji załączono umowę między powodem i zainteresowanym o treści ustalonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (k. 9-22).

Od powyższej decyzji odwołanie wniósł powód - (...) S.A. (k. 33-79). Zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzucił:

- naruszenie art. 7 ust. 1 prawa energetycznego, polegającą na przyjęciu, że wynikający z tego przepisu publicznoprawny obowiązek zawierania umowy o przyłączenie, dotyczy również przyłączania innych przedsiębiorstw energetycznych, tj. wytwórców - oraz w konsekwencji naruszenie art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego (dalej też: Pe) w zw. z art. 23 ust. 2 pkt 12 Pe oraz w zw. z art. 7 ust. 1 Pe, poprzez jego wykładnię przyjmującą, że Prezes URE ma kompetencję do orzeczenia w sprawie zawarcia spornej umowy;

- naruszenie art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 75 § 1 k.p.a. w zw. z art. 30 ust. 1 Prawa energetycznego, poprzez ich niezastosowanie, polegające na nieprzeprowadzeniu postępowania dowodowego na okoliczność: istnienia technicznych i ekonomicznych warunków przyłączenia, posiadania przez Zainteresowanego tytułu prawnego do korzystania z obiektu przyłączanego, oraz spełnienia przez zainteresowanego warunków przyłączenia do sieci i odbioru;

- naruszenie art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego oraz art. 7 ust. 3 Prawa energetycznego poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, polegające na bezpodstawnym zdaniem powoda orzeczeniu zawarcia umowy o przyłączenie w sytuacji, w której w toku postępowania administracyjnego nie ustalono spełnienia przesłanek powstania publicznoprawnego obowiązku zawarcia umowy o przyłączenie, tj. istnienia technicznych i ekonomicznych warunków przyłączenia, spełnienia przez zainteresowanego warunków przyłączenia do sieci i odbioru, istnienia obiektu przyłączanego oraz posiadania przez zainteresowanego praw do korzystania z obiektu;

- naruszenie art. 7 ust. 2 Prawa energetycznego poprzez jego niezastosowanie, polegające na orzeczeniu zawarcia umowy o przyłączenie nie zawierającej elementów przedmiotowo istotnych, tj. (i) nie zawierającej postanowień dotyczących lokalizacji układu pomiarowo-rozliczeniowego oraz jego parametrów, warunków udostępnienia przedsiębiorstwu energetycznemu nieruchomości należącej do podmiotu przyłączanego w celu budowy lub rozbudowy sieci niezbędnej do realizacji przyłączenia, wysokości opłaty przyłączeniowej w sytuacji, gdy projektowane odnawialne źródło energii ((...)) nie powstanie oraz (ii) zawierającej niepełną regulację odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, w tym w szczególności w zakresie odpowiedzialności odszkodowawczej zainteresowanego;

- naruszenie art. 487 § 2 kodeksu cywilnego, poprzez jego niezastosowanie polegające na orzeczeniu o zawarciu umowy o przyłączenie o treści niezgodnej z zasadą ekwiwalentności oraz nieregulującej w sposób pełny stosunku prawnego, mającego łączyć (...) oraz zainteresowanego; (...) zarzuca, że zaskarżoną Decyzją Prezes URE orzekł zawarcie umowy o przyłączenie, w której główne obciążenia oraz ryzyka leżą po stronie (...), w szczególności, która to umowa: a) nie określa wzajemnych rozliczeń stron, w przypadku, w którym zainteresowany, wskutek nieuzyskania koncesji nie rozpocznie działalności jako przedsiębiorca energetyczny wytwórca; b) nakłada na (...) obowiązek dokonania przyłączenia w zbyt krótkim zdaniem powoda terminie trzydziestu miesięcy od dnia zawarcia umowy; c) nie nakłada na zainteresowanego obowiązku przedłożenia gwarancji bankowej pokrywającej roszczenie (...) o zwrot kosztów pozostałych prac niezbędnych do realizacji przyłączenia; nakłada na (...) obowiązek poniesienia kosztów rozbudowy i innych kosztów przyłączenia, podczas gdy zainteresowany ma ponieść jedynie koszty budowy stacji transformatorowej i czynności powiązanych; d) nakłada na (...) bezwarunkowy obowiązek wykonania prac niezbędnych do realizacji przyłączenia, podczas gdy obowiązek zapłaty przez zainteresowanego opłaty za przyłączenie jest uzależniony od powstania i przyłączenia odnawialnego źródła energii; e) nakłada na (...) obowiązek zapłaty kary umownej z tytułu przekroczenia terminu przyłączenia (...) D., nie określając jednak kwoty kary umownej; f) nie nakłada na zainteresowanego obowiązku uzyskania oraz przedłożenia koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej jako przesłanki koniecznej przystąpienia do realizacji przyłączenia przez powoda.

- orzeczenie zawarcia umowy o treści, zgodnie z którą wykonanie tej umowy skutkować będzie naruszeniem przez (...) warunków wykonywania działalności koncesjonowanej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej (art. 3 pkt

5 Prawa energetycznego i art. 3 pkt 23 Prawa energetycznego), naruszeniem zakazu subsydiowania skrośnego (art. 44 ust. 1 Prawa energetycznego i art. 3 pkt 32 Prawa energetycznego) oraz naruszeniem obowiązku równego traktowania odbiorców (art. 3 pkt 21 Prawa energetycznego, 9d ust. 4 Prawa energetycznego i art. 45 ust. 1 pkt 1 Prawa energetycznego),

- naruszenie art. 387 § 1 k.c., poprzez jego niezastosowanie, polegające na orzeczeniu zawarcia umowy o przyłączenie, pomimo stwierdzenia przez Prezesa URE, że obiekt przyłączany (odnawialne źródło energii) nie istnieje, a sieć dystrybucyjna nie jest w stanie dokonywać odbioru energii wytwarzanej przez zainteresowanego,

- naruszenie art. 483 § 1 k.c. poprzez jego niezastosowanie, polegające na zastrzeżeniu w § 9 ust. 4 umowy o przyłączenie kary umownej w wysokości niewspółmiernie niskiej do prawdopodobnej wysokości szkody, przez co kara umowna nie spełnia funkcji odszkodowawczej,

- naruszenie art. 490 § 1 k.c. poprzez jego niezastosowanie, polegające na orzeczeniu zawarcia umowy o przyłączenie, która narusza prawo strony umowy wzajemnej do wstrzymania się ze spełnieniem świadczenia, jeżeli spełnienie świadczenia przez drugą stronę jest wątpliwe z uwagi na jej stan majątkowy,

- naruszenie art. 7 ust. 3 Prawa energetycznego poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji, gdy w świetle stanu faktycznego ustalonego przez Prezesa URE zainteresowany nie ma tytułu prawnego do korzystania z obiektu (farmy wiatrowej), która miała być przyłączana do sieci, w związku z tym, że wskazany obiekt na chwilę obecną nie istnieje,

- naruszenie art. 7 ust. 5 Dyrektywy 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych poprzez jego niezastosowanie, polegające na orzeczeniu zawarcia umowy, bez uwzględnienia interesów innych zainteresowanych przyłączeniem, w sytuacji, gdy z okoliczności sprawy wynika, że przyłączenie zainteresowanego może pozbawić możliwości przyłączenia innych podmiotów, w szczególności wobec braku wskazania, jakimi kryteriami kierował się organ przy wydawaniu decyzji oraz czy kryteria te spełniają wymogi wynikające z art. 7 ust. 5 Dyrektywy,

- naruszenie art. 45 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 1 ust. 2 Prawa energetycznego oraz w zw. z art. 9d ust. 4 Prawa energetycznego poprzez jego niezastosowanie, polegające na orzeczeniu zawarcia umowy o przyłączenie, której wykonanie (polegające na obowiązku wykonania przez (...) licznych czynności w wyłącznym interesie zainteresowanego) będzie powodować w ocenie powoda uniemożliwienie realizacji innych inwestycji i rozbudów na potrzeby odbiorców oraz innych wytwórców oraz obciążeniem tychże kosztami realizacji inwestycji;

- naruszenie art. 3 oraz art. 23 ust. 1 Rozporządzenia Komisji Europejskiej z dnia 6 sierpnia 2008 r. nr 800/2008 uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i art. 88 Traktatu, poprzez orzeczenie zawarcia umowy, skutkujące udzieleniem indywidualnej pomocy publicznej, bez uwzględnienia kryteriów udzielania tej pomocy;

- naruszenie art. 7 ust. 8 pkt 3 Prawa energetycznego poprzez błędna jego wykładnię. polegającą na utożsamieniu pojęcia „przyłącza” z pojęciem „przyłączenia” i w konsekwencji przyjęciu, że za przyłączenie do sieci dystrybucyjnej odnawialnych źródeł energii pobiera się opłatę w wysokości połowy rzeczywistych nakładów poniesionych na budowę przyłącza;

- naruszenie art. 32 ust. 1 pkt 3 Prawa energetycznego poprzez jego niezastosowanie, tj. orzeczenie zawarcia umowy o przyłączenie, która nakłada na (...) obowiązek wykonywania czynności należących do operatora systemu przesyłowego, mimo że posiadana przez powodowa spółkę koncesja obejmuje tylko wykonywanie działalności dystrybucyjnej;

- naruszenie art. 107 § 1 k.p.a. poprzez jego niezastosowanie - brak wskazania w rozstrzygnięciu decyzji podstawy prawnej upoważniającej dyrektora oddziału Urzędu Regulacji Energetyki do wydania Decyzji z upoważnienia Prezesa URE oraz brak wskazania w sentencji Decyzji aktów prawa materialnego stanowiących podstawę jej wydania;

- naruszenie art. 7 Konstytucji i art. 6 k.p.a. tj. obrazę obowiązku działania na podstawie przepisów prawa i w granicach prawa.

Ponadto wskazanym odwołaniem powód zaskarżył również postanowienie Prezesa URE z 11 września 2009 r. numer (...) (...) w przedmiocie oddalenia wniosków (...) (o przeprowadzenie dowodów z oględzin i opinii biegłych) oraz w przedmiocie odmowy wezwania do udziału w charakterze strony innych, niż Zainteresowany, podmiotów, których możliwość przyłączenia powiązana jest z brakiem technicznych i ekonomicznych przyłączenia Zainteresowanego.

W związku z powyższymi zarzutami, powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania administracyjnego. Ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonej Decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, celem ustalenia przez organ regulacyjny spełnienia przesłanek obowiązku zawarcia umowy o przyłączenie oraz celem ukształtowania treści umowy z uwzględnieniem zasady ekwiwalentności oraz konkurencyjności. Ponadto powód wniósł o zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powyższe stanowisko w sprawie powód potwierdzał w kolejnych składanych pismach procesowych: dnia 14 kwietnia 2010 r. (k. 160-171), dnia 21 kwietnia 2010 r. (k. 173-185), dnia 1 lipca 2010 (k. 193-199), 27 lipca 2010 r. (k. 205-207), dnia 19 sierpnia 2010 r. (k. 220-221), dnia 22 września 2010 r. (k. 223-225), dnia 21 października 2010 r. (k. 231-235), dnia 24 października 2011 r. (k. 290-293), dnia 16 listopada 2011 r. (k. 363-366), dnia 23 grudnia 2011 r. (k. 380-397), dnia 27 stycznia 2012 r. (k. 442-450), w piśmie - załączniku do protokołu rozprawy z dnia 24 maja 2012 r. (k. 550-558).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 31 marca 2010 r. (k. 95-109) zainteresowany – Elektrownie (...) sp. z o.o. w S. wniósł o oddalenie odwołania w całości, oddalenie wniosków dowodowych powodowej spółki oraz zasądzenie kosztów procesowych od powoda na rzecz zainteresowanego. Zainteresowany stwierdził, że istotą sporu między stronami są koszty przyłączenia farmy wiatrowej do sieci elektroenergetycznej, co zostało rozstrzygnięte zgodnie ze stanowiskiem reprezentowanym przez zainteresowanego w analogicznej sprawie VI ACa1142/09. Argumentował ponadto, że większość zarzutów odwołania dotyczy w istocie technicznych i ekonomicznych warunków przyłączenia do sieci, zatem nie wymaga dalszego badania ponieważ warunki przyłączenia zostały już wydane Elektrowni (...) sp. z o.o. przez powodową spółkę.

W kolejnych pismach procesowych z dnia 27 kwietnia 2010 r. (k. 189-190), z dnia 11 sierpnia 2010 r. (k. 216-218), z dnia 4 października 2010 (k. 227-229), z 13 grudnia 2010 r. (k. 241-244), z 31 października 2011 r. (k. 299-301), z dnia 8 grudnia 2011 r. (k. 370-378), z 10 stycznia 2012 r. (k. 407-411), z 13 lutego 2012 r. (k. 454-462), z 8 maja 2012 r. (k. 495-499) zainteresowany potwierdzał swoje stanowisko oraz wnosił o oddalenie odwołania.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 1 kwietnia 2010 r. (k. 128-155) pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie odwołania. Swoją argumentację podtrzymał w piśmie z dnia 9 lipca 2010 r. (k. 201-202).

Wyrokiem z dnia 1 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpoznaniu sprawy oddalił odwołanie oraz zasądził od (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu oraz zasądził od (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. na rzecz Parku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 377 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższe rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego apelacją zaskarżył powód.

Sąd Apelacyjny w Warszawie po rozpoznaniu apelacji powoda uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny wskazał, że dla rozstrzygnięcia sprawy istotne jest przede wszystkim ustalenie, czy w dacie orzekania spełnione zostały warunki techniczne i ekonomiczne do przyłączenia zainteresowanego do sieci powoda. Sąd Apelacyjny podkreślił, że Sąd rozpoznający sprawę winien w tym przedmiocie dokonać własnych ustaleń faktycznych i oceny prawnej. Sąd Apelacyjny wskazał przy tym, że Sąd Okręgowy w istocie ograniczył się do oceny zasadności zarzutów podnoszonych w odwołaniu, nie dokonując ustaleń w zakresie niezbędnym dla oceny zasadności stanowiska prezentowanego przez obie strony.

Sąd Apelacyjny wskazał również, że w sytuacji gdy powód zaprzeczył w odwołaniu faktowi istnienia warunków ekonomicznych i technicznych przyłączenia Sąd Okręgowy nie mógł poprzestać na ustaleniu, że warunki przyłączenia zostały uznane przez powoda poprzez fakt ich wydania. W takiej sytuacji Sąd Okręgowy był zobowiązany zbadać czy faktycznie one istnieją. Sąd Apelacyjny podkreślił, iż warunki przyłączenia określają tylko kwestie techniczne, co wynika wprost z § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego. Warunki przyłączenia nie odnoszą się zaś w ogóle do przesłanki technicznej możliwości przyłączenia źródła energii i ekonomicznej zasadności koniecznych do tego inwestycji (wykraczających poza samą realizację przyłączenia), zatem wydanie warunków przyłączenia nie przesądza o istnieniu warunków technicznych i ekonomicznych do dokonania przyłączenia w sytuacji, kiedy strona kwestionuje warunki umowy o przyłączenie. Sąd Apelacyjny wskazał, że Sąd Okręgowy nie zbadał kwestii warunków technicznych i ekonomicznych przyłączenia, ani też poza odwołaniem się do kwestii przyznania istnienia tych warunków, nie podał motywów, które pozwalałyby na weryfikację zajętego stanowiska, co uzasadnia zarzut naruszenia art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego oraz zarzut nierozpoznania istoty sprawy. Sąd Apelacyjny podkreślił przy tym, że Sąd Okręgowy nie odniósł się do kwestii dotyczącej wygaśnięcia na podstawie art. 7 ust. 8c i 8i Prawa energetycznego oraz art. 7 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 21 poz. 104) warunków przyłączenia wydanych w 2008 r., a także nie ocenił znaczenia decyzji środowiskowej nr (...) z 23 września 2009 r., na którą wskazywał powód w odwołaniu. Ponadto Sąd Apelacyjny wskazał, iż Sąd I instancji pominął też okoliczność, że samo wymienienie w dokumencie warunków przyłączenia inwestycji sieciowych koniecznych do bezpiecznego przyłączenia nie oznacza, że przedsiębiorstwo sieciowe dysponuje środkami finansowymi na ich realizację. Sąd Apelacyjny zważył ponadto, że uzasadniony był zarzut apelacji dotyczący naruszenia art. 7 ust. 5 Prawa energetycznego poprzez przyjęcie, że wyrażony w tym przepisie ogólny obowiązek rozbudowy sieci pozostaje także, gdy rozbudowa ta nie jest ujęta w założeniach oraz planach, o których mowa w art. 19 i 20 Prawa energetycznego, w szczególności w zatwierdzonym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki planie rozwoju przedsiębiorstwa energetycznego za lata 2011 – 2015.

Sąd Apelacyjny nie uwzględnił natomiast zarzutu apelacyjnego dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 3 Prawa energetycznego poprzez pominięcie okoliczności że przedmiotowa farma wiatrowa nie została wybudowana oraz zarzutu dotyczącego braku tytułu prawnego do nieruchomości. Sąd Apelacyjny nie podzielił ponadto zarzutów apelacji dotyczących naruszenia art. 7 ust. 8 Prawa energetycznego poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że pojęcie ustawowe „przyłączenia” jest tożsame z pojęciem „przyłącza” bez uwzględnienia kosztów koniecznego dla przyłączenia wzmocnienia sieci celem umożliwienia odbioru energii elektrycznej wytwarzanej przez podmiot przyłączony.

Przekazując sprawę do ponownego rozpoznania Sąd Apelacyjny wskazał, że Sąd Okręgowy winien ustalić czy zostały spełnione warunki przyłączenia badając ich istnienie według treści art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego, a nie opierając się na przyznaniu ich istnienia wobec przedłożenia ich treści przez przedsiębiorstwo energetyczne oraz odnieść się do zarzutów powoda dotyczących ujęcia rozbudowy sieci w założeniach oraz planach, o których mowa w art. 19 i 20 Prawa energetycznego.

Sąd Okręgowy - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. (obecnie Park (...) sp. z o.o. w W.) wniósł o zawarcie umowy przyłączenia do sieci elektroenergetycznej powoda - (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. w związku z planowaną inwestycją w postaci Parku (...). Inwestycja ta zakłada stworzenie farmy wiatrowej o mocy 48 MW, złożonej z 24 turbin. Warunki przyłączenia zostały wydane zainteresowanemu przez powoda dnia 29 stycznia 2008 r. (k. 23-28 akt administracyjnych).

W dniu 21 maja 2008 r. zainteresowany skierował do pozwanego - Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosek o rozstrzygnięcie w trybie art. 8 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne sporu z powodem, dotyczącego umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farmy wiatrowej w okolicach miejscowości D. (wniosek k. 1-3 akt administracyjnych). Zainteresowany ponadto wniósł o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Pozwany pismami z dnia 9 czerwca 2008 r. zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego, wzywając do przedłożenia informacji i wyjaśnień w sprawie (k. 40-47 akt administracyjnych).

Zainteresowany przedstawił swoje stanowisko w sprawie w pismach z dnia 26 czerwca 2008 r., z 22 lipca 2008 r., z 22 sierpnia 2008 r., z dnia 5 grudnia 2008 r., z dnia 26 stycznia 2009 r., z dnia 1 kwietnia 2009 r., a także w kompleksowym piśmie z dnia 27 maja 2009 r. zawierającym projekt umowy. Powód przedstawił swoje argumenty w pismach z dnia 1 lipca 2008 r., z dnia 11 sierpnia 2008 r., z dnia 18 września 2008 r., z dnia 18 grudnia 2008 r., a także w piśmie z dnia 18 czerwca 2009 r. w którym Spółka (...) przedłożyła swoje końcowe stanowisko w sprawie wraz z propozycją projektu umowy przyłączeniowej oraz pismach z dnia 20 sierpnia 2009 r. i z 26 sierpnia 2009 r. zawierających zestawienie kosztów inwestycji. Strony uczestniczyły również w dwóch spotkaniach mediacyjnych w siedzibie (...) Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki w S.: dnia 23 września 2008 r. oraz dnia 22 maja 2009 r.

Pismami z dnia 11 września 2009 r. strony postępowania zostały zawiadomione przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o zgromadzeniu materiału dowodowego w sprawie, pouczone o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się i zgłoszenia żądań. Po upływie czasu przewidzianego na zapoznanie się przez strony z materiałem dowodowym i złożeniu pism przez strony, organ regulacyjny wydał zaskarżoną decyzję.

Bezsporne jest, że planowana inwestycja nie powstała.

Pozwany i zainteresowany nie wskazali że istnieją założenia oraz plany o których mowa w art. 19 i 20 Prawa energetycznego przewidujące przyłączenie Parku (...) do sieci, ani nie zgłosili w tym zakresie żadnych wniosków dowodowych. Należało zatem przyjąć, że ani założenia ani plany których mowa w art. 19 i 20 Prawa energetycznego nie zostały sporządzone dla obszaru na którym ma powstać przyłączany obiekt.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz w aktach przesłanych przez organ regulacyjny. Rzetelność dokumentacji i istnienie wskazanych okoliczności nie było kwestionowane przez żadną ze stron. Materiał dowodowy należy uznać za przekonujący oraz w pełni wiarygodny.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Rozpoznając sprawę ponownie Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do treści art.386 § 6 k.p.c. ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w uzasadnieniu wyroku sądu drugiej instancji wiążą zarówno sąd, któremu sprawa została przekazana.

W niniejszej sprawie wiążąca jest zatem ocena prawna, że przepis art.7 ust. 5 ustawy Prawo energetyczne nakładający obowiązek rozbudowy sieci oraz finansowania rozbudowy sieci na potrzeby równych podmiotów nie ma charakteru bezwzględnie obowiązującego i aktualizuje się na określonym w typ przepisach warunkach. Obowiązek ten spoczywa na przedsiębiorstwach energetycznych tylko i wyłącznie w zakresie wynikającym z przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art.9 oraz art.46 ustawy Prawo energetyczne oraz w zakresie wynikającym z założeń lub planów, o których mowa w art.19 i 20 tej ustawy. Obowiązki w tym zakresie wynikające z innych przepisów ustawy

Prawo energetyczne (art.4 ust. 1 i art.9 ust. 3 pkt 3 i 4) nie rozciągają obowiązku publicznoprawnego rozbudowy i modernizacji systemu elektroenergetycznego na inwestycje „wymuszane” przez przyłączenia kolejnych podmiotów.

Wiążąca jest również ocena prawna, że wybudowanie przyłączanego obiektu nie jest warunkiem koniecznym wynikającym z art.7 ust. 3 ustawy Prawo energetyczne, zaś zainteresowany przedstawił tytuł prawny do nieruchomości.

Także ocena prawna odnosząca się do wykładni art.8 ust 3 ustawy Prawo energetyczne, zgonie z którą rzeczywiste nakłady na przyłączenie obejmują jedynie nakłady na budowę przyłącza, a nie na rozbudowę sieci elektroenergetycznej jest w niniejszej sprawie wiążąca.

Wobec powyższego , zważyć należało, że jest bezsporne, iż przyłączenie do sieci wnioskowanego przez zainteresowanego obiektu wymaga rozbudowy sieci. Bez dokonania m.in. przebudowy linii 110 kV relacji „M.-S.(...)D.-C.-K.- D.- (...) (...) linii 110kV relacji „P.- M.- B.”, rozbudowania szyn i wymiany systemu zabezpieczeń w stacji transformatorowej 110/15 kV (...), nie jest technicznie możliwe przyłączenie Parku (...).

Kwestią kluczowa jest zatem, czy powyższe inwestycje, zgodnie z art.7 ust. 5 ustawy Prawo energetyczne, są objęte obowiązkiem zapewnienia przez powoda realizacji i finansowanie budowy i rozbudowy sieci, na potrzeby przyłączania podmiotów ubiegających się o przyłączenie, na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1-4, 7 i 8 i art. 46 oraz w założeniach lub planach, o których mowa w art. 19 i 20.

Przedsiębiorstwo energetyczne nie może bowiem powoływać się na brak warunków technicznych w związku brakiem określonych elementów sieci jeżeli taka rozbudowa sieci wynika z przepisów wydanych na podstawie art. 9 ust. 1-4, 7 i 8 i art. 46 (odnoszące się do systemów gazowych) oraz w założeniach lub planach, o których mowa w art. 19 i 20.

Ponieważ w niniejszej sprawie fakt istnienia założeń lub planów dla obszaru na którym ma powstać przyłączany obiekt, o których mowa w art. 19 i 20 Prawa energetycznego nie wykazana, tym samym nie został wykazany fakt istnienia po stronie powoda publicznoprawnego obowiązku zawarcia umowy o przyłączenie. Wniosek zainteresowanego do pozwanego o orzeczenie zawarcia umowy o przyłączenie wobec braku zgody po stronie powoda na zawarcie umowy w proponowanej treści podlegał w związku z tym oddaleniu.

Mając powyższe na względzie zaskarżoną Decyzję należało zmienić, orzekając jak w sentencji (art.479⁵³ § 2k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych za obie instancje (art.98 k.p.c.).